

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) il.daf@dafyom.co.il

חולין דף צח.

ביצה טמאה או ביצה שיש בה אפרוח שבשילה עם ביצים טהורות ואין ששים בהיתר, מה הדין? [תוד"ה בביצת].

בביצה עם קליפה	בביצה בלא קליפה	ביצה טמאה
אינה אוסרת	אוסרת	
אוסרת	אוסרת	ביצה שיש בה אפרוח

חולין דף צח:

איל נזיר (שדינו כשלמים ונאכל לבעלים), כיצד מבשלים את הזרוע שלו (שדינה להעשות בה תנופה וניתנת לכהנים)?

אליבא דר"ש בן יוחאי	אליבא דתנא קמא	ללשון הא'
לרש"י: מבשלה עם האיל בקדרה אחת ואח"כ חותכה לתוס': חותכה ומבשלה עם האיל בקדרה אחת	לרש"י: חותכה ומבשלה עם האיל בקדרה ¹ לתוס': מבשלה עם האיל בקדרה אחת ואח"כ חותכה ²	
חותכה ומבשלה עם האיל בקדרה אחת	חותכה ומבשלה בקדרה אחרת ³	לאיבע"א

בכל איסורין שבתורה ביטולן בכמה, ואיך ילפינן לה מזרוע דאיל נזיר?

כיצד לומדים מזרוע וכו' ⁴ ?	בכמה משערים	לר' חייא בר אבא
דהזרוע כולה בשר ועצמות, א' מס' מכל מהאיל	בששים	
דבשר הזרוע בלבד, א' מק' מבשר האיל	במאה	לר' שמואל בר רב יצחק

האם טעם כעיקר מדאורייתא, והאם דוקא בטעם גמור או אפי' בטעם כל דהו? [תוד"ה רבא].

מהו טעם כעיקר?	האם הוא מדאורייתא?	לרש"י
טעם כל דהו	בקדשים: מדאורייתא בחולין: מדרבנן	
טעם גמור	מדאורייתא	לתוס'

¹ ומה שאמר ת"ק "אין בשלה אלא שלימה" - הכוונה שאין חותכה לחתיכות. ור"ש סובר דכמו שהיא מחוברת לאיל מבשלה.

² ולתוס' פירוש שלימה - כפשוטו, שמבשלה בעוד שהיא מחוברת לאיל.

³ ולשון זו סוברת שלכו"ע חותכה מן האיל קודם בישול. ובכל אופן חשיב לת"ק שלימה, והכוונה שאינו חותכה לחתיכות, (וכאן גם תוס' מודים בזה הפירוש).

⁴ ומבואר בתוס' ד"ה ומאן, דכל הלימוד הוא אסמכתא בעלמא, דהא זרוע בשלה הוא מין במינו ובטיל ברובא, ועל כרחך ששים ומאה היתה קבלה בידם, ואסמכתא להאי קרא.